

sølle 31.000 kr., man har afsat til en advokat, så kan det ikke lade sig gøre.

Lad mig så sige med det samme, at det, man har sagt hele tiden, er, at Tom Lisborg kunne få lov til at vælge sin egen advokat, idet han ikke havde tillid til udenrigstjenestens advokat i New York. Advokaten derovre mente sig i øvrigt også inhabil, idet han ikke kunne føre sagen både på vegne af Udenrigsministeriet og på vegne af Tom Lisborg. Han følte selv, at han var inhabil. Så siger man til Tom Lisborg, at han gerne må have lov til at vælge sig en ny advokat. Men man giver ikke Lisborg mulighed for at gøre det, fordi der er afsat så få penge. Det kan ikke lade sig gøre at finde en ny advokat, som skal sætte sig ind i sagen. Det er der ikke penge til, uanset hvordan man får det aktstykke til at hænge sammen.

Må jeg så sige til fru Margrete Auken, at med hensyn til Tyskland er det ikke et 100 pct. spørgsmål om, at det er en ren arvesag, man kører dér. Der ligger to ting i det. Den ene er, at der er en dommer i USA, der allerede én gang har meddelt, at denne sag er nødt til at køre i én etape i USA. Den kan ikke køre på den måde, at man kun laver en sletning, det har en dommer udtalt. Det var årsagen til, at sagen i sin tid stoppede i starten af 1990'erne. Der er en dommer, der har sagt, at den skal køre i én etape. Samme dommer har sagt, at man er nødt til også at lave en rettelse i Tyskland. Det er altså ikke noget, vi bare griber ud af den blå luft.

Det andet, der ligger i det, er, at hvis Tom Lisborg ønsker at få alle de dokumenter, der ligger i forskellige arkiver i Tyskland, er han nødt til at få lavet den rettelse, inden han får adgang til arkiverne. Det vil sige, at hvis vi ikke hjælper ham til, at han får sin rigtige far dér, så har han ingen mulighed for at gå videre i sin slægtsforskning og finde ud af, hvad der egentlig er sket med hele den familiegren.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Man skal ikke argumentere med eller imod formanden, men det bliver min sidste korte bemærkning. Og det bliver oplæsning af nogle tal, hr. Tom Behnke.

Der står følgende poster: 56.000, 50.000, 45.000, 23.000, 3.000, 33.000, 110.000, 31.000, 53.000. Lægger man det sammen, får man 404.000 kr. Det er 96.000 under den angivne beløbsramme, og det vil sige, at der er plads til, at advokatsalæret ikke kan nøjes med at være

31.000, men faktisk tre gange så meget, altså 93.000. Lægger man det oven i de 404.000, så er vi oppe på 497.000. Og der er stadig væk lidt tilbage af beløbsrammen på de i alt 500.000.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg regner også med, det skal blive den sidste i denne omgang, for vi taler jo egentlig om det samme. Men hr. Bjørn Elmquist gør det til, at der er afsat næsten 500.000 kr. til en advokat i USA. Det er der ikke. Det, der er tale om, er, at der er lige omkring 90.000, som der kan flyttes rundt på på de forskellige konti, hvis det er det, man vil. Men det giver stadig væk samlet kun et beløb på lige godt de 100.000 til advokatbistand. Hvis man tager alt, hvad der er af fleksible kroner og lægger sammen – ikke en halv million, som flere har sagt – så er der ikke en halv million til rådighed til en advokat. Der er omkring 100.000, hvis man tager alt og lægger det sammen.

Den fg. formand (Helge Sander):

Så er vi tilbage i ordførerrækken.

Erling Oxdam (V):

Da Venstres ordfører, hr. Svend Aage Jensby, er forhindret i at være til stede på dette tidspunkt, skal jeg på hans vegne tilkendegive Venstres stilling til det fremsatte beslutningsforslag fra Fremskridtspartiet om at trække aktstykke nr. 51 i den såkaldte Lisborgsag tilbage fra Finansudvalget.

Da forslaget fra Fremskridtspartiet om rettelse af forbytningen af Tom Lisborgs faderskab var til førstebehandling her i Folketinget – det var den 24. marts i år – blev der fra Venstres side givet udtryk for den generelle holdning, at vi var modstandere af at lovgive ud fra enkeltsager.

Imidlertid fandt vi, at Tom Lisborg uden egen skyld var kommet i en så speciel situation, at det var rimeligt, at regeringen blev opfordret til at få sagen bragt ud af verden. Derfor kvitterede vi også for den kulancemæssige bistand, som den fungerende udenrigsminister – det var hr. Erling Olsen – under behandlingen stillede i ud-sigt, en bistand, som dog ikke omfattede Tom Lisborgs bestræbelser på at få tilkendt arv efter sin biologiske fader. Det er det, der nu har været en diskussion om. I det aktstykke, som nu foreslås trukket tilbage fra Finansudvalget, søges om tilslutning til, at regeringen afholder de nær-